

ben Sztálin elvtársnak a szabadságot, 230 és 236 százalékot teljesítettek az igen sok 180—190 százalékos teljesítmények mellett.

BEBIZONYÍTOTTÁK SZERETETÜKET

Ilyen nap nem volt még a szegedi GYUFAGYÁRBAN sem az üzem főnállása óta. Ábrahám Ferenc csoportja ezen a napon érte el először 215 százalékos teljesítményt. Hasonló eredményeket értek el a Biczók János brigádjában dolgozó munkások is, akik 223 százalékot teljesítettek. Gárgyán Menyhért elvtárs csoportja a vállalt 150 százalék helyett 280 százalékot teljesített.

Ennek az eredménye az, hogy Albert Antal üzemi esztergályos 409,8 százalékot ért el és ezzel az üzem legjobb munkása lett. Orosz Teréz élmunkásnő 230 százalékot teljesített. Az üzem átlaga 224 százalék.

AZ ELSŐ SZEGEDI CIPŐGYÁRBAN. Lacsán Mihály rá-mázómunkás 414 százalékot teljesített. Kántor József 203, Széll Erzsébet ifjúmunkás 256, Botos István 219 százalékkal mutatta ki most legszemléltetőbben, mennyire ragaszkodik a

szovjet néphez és nagy tanítónkhoz, Sztálin elvtárhoz. Így érte el ezen a napon az Első Szegedi Cipőgyár átlagteljesítménye a 159 százalékot.

A Dixi cipőgyár Sztálin elvtárs tiszteletére az átlagnál 100 pár cipővel termelt többet a sztalini műszakban. A napi 9300 forint jövedelem helyett 14 ezer forintot jövedelmeztek a dolgozók államának. Különösen kitűnt jó munkájával Sejte Pálné, aki

közel 300 százalékot ért el. Fazekas Lászlóné és Cserép Sándorné, akik közös normában dolgoznak, még nagyobb lelkesedéssel fogtak össze, hogy teljesítményüket legalább 200 százalékra emeljék. 236 százalékot értek el a sztalini műszakban. Hunk István eddig még sohasem tudta elérni a százszázalékot, most azonban váratlanul előrelépett. Ő 231 százalékkal fejezte be a sztalini műszakot.

A LEGJOBBAK...

A legkiválóbb eredményeket a sztalini műszakban üzemenként a következők érték el:

Textilkombinát: szerezőknél Domis Alfréd brigádja. 1183 százalék. A kőműveseknél Takács János brigádja. 633 százalék.

Szegedi Kender: Király József kézigerebenező. 1102 százalék.

DEMA: Fráter Istvánné. 420 százalék.

Magyar Kender: Aradi Józsefné szövő. 366 százalék.

Egyenruhaipari NV.: Erdélyi Albert. 911 százalék.

Rostkőmészítő NV.: Horváth Dezső. 262 százalék.

Falemezgyárban: Sánta Jánosné furnírvájtó. 717 százalék.

Dohánygyár: Németh Istvánné dohányválogató. 439 százalék.

Magasépítési NV.: Juhász György kőműves. 502 százalék.

Tápai Hajójavító: Balogh Ferenc esztergályos. 280 százalék.

Szegedi Jutafonó: Neborovszki József. 940 százalék.

Ládagyár: Lebák Lajos gép-szegező. 323 százalék.

Pick szalámigyár: Hárs Ferenc. 266 százalék.

Orion börgyár: Sándor Ferenc. 236 százalék.

Gyufagyár: Albert Antal. 499 százalék.

Első Szegedi Cipőgyár: Lacsán Mihály rá-mázó. 414 százaléka.

Konzervgyár: Tóth Nagy Jánosné. 226 százalék.

Dixi cipőgyár: Sejte Pálné. 300 százalék.

Akik szem elől tévesztették a lenini útmutatást

„A kapitalista társadalomban felnevelkedett dolgozók nemzedéke a legjobb esetben is csak azt a feladatot oldhatja meg, hogy megsemmisíti a régi kizsákmányoláson épülő kapitalista életmód alapjait. A legjobb esetben is csak azt a feladatot oldhatja meg, hogy megteremt egy olyan társadalmi formát, amely segítene a proletáriátust és a dolgozó osztályokat abban, hogy a hatalmat megtartsák és egy szilárd alapot teremtsenek, amelyen azonban csak az a nemzedék tud majd tovább építeni, amely már az új viszonyok között lát a munkához, olyan feltételek mellett, amikor az emberek között nincsen kizsákmányolási viszony.”

Lenin elvtárs 1920 október 2-án a Komszomol III. Összoroszországi Kongresszusán mondott nagy beszédében így határozta meg a szovjet kommunista ifjúság előtt álló nagy és szép feladatokat. Az akkori Komszomol-ifjúság világosan felismerte ennek a bölcs útmutatásnak nagy igazságát. Ennek az útmutatásnak az alapján érték el azokat a példátlan sikereket és eredményeket, amelyhez hasonlókat eddig még egyetlen nemzet fiatalsága sem tudott fölmutatni.

Lenin elvtárs ebben a beszédében pontosan megadta ezeknek a dicső feladatoknak a végrehajtásához szükséges módszereket is. Nemcsak a Szovjetunió fiatalsága, hanem az egész világ ifjúsága számára. Ezt a módszert így fejezte ki Lenin elvtárs: „Tanulni és tanulni — új kommunista módszerekkel.”

A hős lenini Komszomol ma már a világ valamennyi haladó fiatalsága mintaképének tekint. A Komszomol útmutatásait követik ma már Pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével a magyar fiatalok, köztük a szegedi ifjúmunkások is.

De amint az elmúlt hét folyamán a Nagybudapesti Pártbizottság által összehívott ifjúsági termelési aktívák-értekezleten Kovács István elvtárs kiértékelte a budapesti ifjúsági szervezetek, a MINSz és a SZIT eddigi munkáját, a hibák egész sokasága látott napvilágot. Az utóbbi időkben különösen egyes szervezetek vezetői részéről csak szépen szóló, de üres frázis maradt az, amit naponta mondogattak és hirdettek, hogy „a hős lenini Komszomol példáját követjük”. Elhatározták a tanulást a munkától, szervezetekben „szobatudósokat” igyekeztek kinevelni akaratlanul is. Ennek kapcsán ellaposodott a szervezetekben az állandó, mindennapi feladat: a termelékenység problémáinak megoldása és annak fokozása.

„Munka nélkül, harc nélkül felbuktunk és a kommunizmusnak kommunista brossurákból és művekből bemagolt ismerete, mert ez az elmélet és a gyakorlat közötti régi szakadás folytatása volna, az a régi szakadás, amely a régi polgári társadalom legvilágosabb vándorja volt!” — mondotta Lenin elvtárs az ilyen tanulásról.

A szegedi üzemek ifjúmunkásainak sem szabad elhárítani ezeket az útmutatásokat. Ki kell küszöbölni az eddigi megmutatkozott hibákat. A hibák kiküszöbölésében segítségül nyújt az üzemi pártbizottságok és a Nagybudapesti Pártbizottság is. Az őz folyamán ezt a tényről több szegedi SZIT szervezet elvezetője számolt. Jellemző erre a Dohánygyári SZIT szervezet példája, ahol az egészségtelen belső szervezeti élet folyamán a vezetői tagok elvonatkoztatásból tekintélyüket a tagság előtt és ennek főváskéntében nem tudták kellőképpen irányítani a szervezetet. A munkás fiatalok rendszeresen jöttek az ifjúsági napokra, értekezletekre. Nemcsak a tanulásban, hanem a termelékenység terén is lemaradások mutatkoztak. A szervezet fontos iratai lezáratlan ládákban heverték egy szekrény tetőjén.

A Dohánygyári SZIT szervezet hibáira először figyelt fel a Párt, melynek segítségével már helyre is hozták mulasztásaikat. Megszilárdították a fegyelmet, segítők munkájukban

az üzem faldűségén megjelent bírálat, de javítani valók még most is vannak. Igen kevés a gyárban az egyénversenyben dolgozó ifjúmunkások száma. A vezetőség is, csak kis részben kapcsolódott az egyéni verseny-mozgalmakba.

Szegeden is mint más városokban a SZIT meglehetősen mellőzte eddig a fiatal versenyzőket és sztáhanovisták eredményeinek népszerűsítését.

Élő példát találtunk erre az Újszegedi Magyar Kenderben, ahol a SZIT szervezet megelégedett azzal, hogy van egy tagja, Tóth László elvtárs ifjúmunkás, aki már négyszeres újtó újtássaival közel 100.000 forint önköltségszökkentést eredményezett az üzemnek. A gyári SZIT ifik pihentek babéraikon. Nem fejlesztették tovább szervezetüket. Nem néztek körül saját portájukon. Hogy ez mennyire így van, bizonyítja a Magyar Kenderhez tartozó Egyenruha Ipari NV. üzemében dolgozó Barát Mihály ifjúmunkás esete. Barát Mihály már 992 százalékos fokozta termelését mégsem vetjük be ezideig a SZIT szervezetbe. De az elmúlt hét folyamán történt nagysegédi ifjúsági aktívák értekezleten belátták hibáikat a Magyar Kender SZIT-esei is és ma már Barát Mihály is tagja a Magyar Kender üzemi SZIT szervezetének.

Megállapítható az is — mondotta Várnai Ferenc elvtárs központi előadó ezen az aktívák értekezletén —, hogy a szegedi ifjúsági vezetők részéről eddig még igen csekély volt az önálló kezdeményezés. Ezért nem jöhetett létre az ifjúmunkások részéről olyan nagyméretű sztalini munkafelajánlás, mint például a pécsiék részéről, ahol a MEMOSz SZIT ifjúmunkásai Sztálin elvtárs születésnapjára a saját erejükből egy munkás bérházat építettek. Ezért nem tűnhetett fel Szegeden is egy-egy olyan sztáhanovista ifjúmunkás, mint a győri Kék Zoltán és Horváth Ede vasesztergályosok.

Eddig még itt csak spontán egyéni kezdeményezések voltak. Így indult el Zombori Ferenc elvtárs is a szegedi Jutafonógyár sztáhanovista ifjúmunkása is.

A nagybudapesti és vidéki pártbizottságok bírálatát után csaknem minden SZIT szervezet felfedezte az eddigi megmutatkozott hibákat. Ezt bizonyítja az is, hogy Szegeden az utóbbi napok folyamán jelentős százalékokban emelkedett az egyéni versenyben dolgozó ifjúmunkások száma. Természetesen ezzel együtt nagy mértékben nőtt a termelékenységük is. Az 1200 szegedi üzemi ifjúmunkás közül már 718 dolgozik egyéni versenyben és ezek valamennyien jelentős részt vetnek ki a sztalini munkafelajánlásokból és a tegnapi sztalini műszakban is több tízezer forint értékű többtermelési vállaltak. Ezek közé az öntudatos fiatalok közé tartozik az Első Szegedi Cipőgyárban dolgozó Szál Erzsébet is, aki a sztalini munkafelajánlásával 204 százalékos fokozta termelését és most a sztalini műszakban 256 százalékot ért el. Mózes Illés a Szegedi Kenderfonó tűkészítő ifjúmunkása megírta Rákosi elvtársnak, hogy azzal akarja megköszönni Sztálin elvtársnak és a Szovjetunió-nak a felszabadítást, hogy 225 százalékos termelését 250-re emelte december 21-én.

Hosszan sorolhatnánk ezeket az eredményeket, melyeket az utóbbi napokban érték el a szegedi ifjúmunkások. Az elmúlt ifjúsági termelési aktívák értekezleten több szervezet vezetője és kiküldöttje önkéntesül gyakorolt és teljes mértékben helyet adott Pártunk bírálatának. Elmondották, hogy Pártunknak és Rákosi elvtársnak ezt a segítségét a termelésben és tanulásban elért több és jobb munkával haláladják meg, a szervezetünkben megmutatkozott hibákat is rövid idő alatt felszámolják.

Csepri J.

Sztálin elvtárs születésnapját határtalan lelkesedéssel ünnepelte Nagyszeged dolgozó parasztsága

Községgé alakult át nyolc nagyszegedi tanyaközpont

Nagyszeged dolgozó parasztjai határtalan lelkesedéssel ünnepelték Sztálin elvtárs születésnapját. A falvakban, de a legkisebb tanyákon is minden házat ünnepten feldíszítettek: nemzetiszínű és vörös zászlók lobogtak minden felé és az ablakokból Sztálin elvtárs képe nézett az arrajárókra. Több községben már kedden este zenés takaróval, fáklyás felvonulással ünnepelték a nagy napot. Különösen Szóregyen rendeztek nagyszabású fáklyás felvonulást, amelyen a község dolgozói igen nagy tömegben vettek részt.

A keddi esti lelkes hangulat uralkodott a szerdai napon is a nagyszegedi falvak és tanyák között. Minden községben és tanyaközpontban szerdán az esti órákban ünnepségeket rendeztek és központi előadók emlékeztek meg a nagy nap jelentőségéről. Ezek az ünnepségeken éppen úgy, mint a keddi esti felvonulásokon, Sztálin elvtársat, a nagy Szovjetuniót és a szovjet-magyar barátságot állította minden dolgozó.

Várostanya az ország első községgé alakult tanyaközpontja

Várostanya, Alsóközpont, Lengyelkápólna, Ruzsajárás, Szatymaz, Felsőközpont, Csengele és Rózske dolgozói számára még külön is nagy jelentősége volt a szerdai napon. Ez a nyolc eddigi tanyaközpont ugyanis ezen a napon alakult át ünnepélyes keretek között községgé.

Várostanyán szerdán délután 2 órakor a községháza egyik ünnepien feldíszített termében dolgozó parasztok és parasztasszonyok jöttek össze. Komoly beszélgetés közben gyülekeztek. Nagy feladat várt ugyanis rájuk, mert nekik — mint az új képviselőtestület tagjainak — kellett megválasztaniuk Várostanya nagyközség első vezetését. Ez a választás annál is nagyobb jelentőségű, mert az egész országban Várostanya volt az első olyan tanyaközpont, amely nagyközséggé alakult át.

Bessenyei János elvtárs, a község új jegyzője szölt elsőnek és mondott köszönetet azért, hogy népi demokráciánk a régi tanyarendszer eltüntetésével méginkább segíteni akarja a dolgozó parasztságot. Lelkes taps fogadta szavait, majd a képviselőtestület tagjaiból alakult jelölőbizottság terjesztette elő az új vezetőség névsorát.

Bírónak javasoltuk id Varga István — hangzik az előterjesztés és a képviselőtestület egyöntetű helyesléssel fordul Varga István, a helyi termelőcsoport elnöke felé. De ugyanígy helyeslés fogadja a másodbírónak jelölt Róssahegyi Lászlóné és a pénztáros Börösök Szilveszter és a község Szabó István jelölését. Dolgozó parasztok, parasztasszonyok valamennyien, mint az új esküdtek is: Hebők Szilveszter, Póka Imre, Szűcs Illés, Visnyei Károly, Selymes Sándor és Temesvári Ferencné.

— Dolgozó népünket, Nép-

közársaságunkat akarom szolgálni és sohasem feledkezem meg arról a háláról, amivel Pártunknak, Sztálin és Rákosi elvtársainknak tartozom — hangzik az ünnepi esendben az új bíró szava.

„Sztálin és Rákosi elvtársaknak köszönhetjük”

Lelkes taps csattan fel, Sztálin és Rákosi elvtársakat élvezi mindenki. Dénes Léo elvtárs, polgármester szól ezután a belügyminiszter nevében.

— Várostanya életének ezzel a nagy eseményével is népi demokráciánknak az az elve valósul meg, hogy mindenki, minden község saját maga intézhesse saját sorát és úgy gazdálkodjék, ahogyan a nép érdekében a leghelyesebbnek látja. Az új képviselőtestületre és vezetésre komoly feladatok várnak: meg kell vizsgálniok a község anyagi viszonyait és el kell készíteniük a község munkatervét. Munkájukat azonban döntően elősegíti az a tény, hogy mindenben számíthatnak Pártunk legmesszebbmenő segítségére.

A helyi pártbizottság támogatását ígéri meg Benák Antal elvtárs, párttitkár, aki az új vezetőség eskütétele után szólalt fel.

Rákosi elvtársnak köszönhetjük fejlődésünknek ezt az újabb állomását, küldünk ezért neki mai napról üdvözlő táviratot — javasolja Szabó István és a helyeslés jelölül lelkes taps követi a javaslatot. Meg is születik a távirat: „Sztálin elvtárs 70. születésnapján alakult Várostanya önálló nagyközséggé. Erről a kettős ünnepről harcos üdvözlőnként küldjük. Községi előljáróság.” Üdvözlő táviratot

küldenek még Kádár János elvtárs belügyminiszternek is, végül a himnuszot éneklék el.

Mire mindezek az események lezajlottak a községházán, az új község dolgozói hatalmas tömegben szüföldöttek össze a Párt székházának feldíszített nagytermében. Sztálin elvtárs születésnapját ünnepelték, újjongó lelkesedéssel és az iránta megnyilvánuló szeretetről beszélt minden egyes műsorszám. Ide vonult át a községi előljáróság is, és megjelentükör meleg ünneplésben részesítették őket.

Alsóközpontból Mórahalom

Szerdán a délutáni órákban tartotta meg ünnepélyes keretek között községgé alakulását a többi hét tanyaközpont is. Alsóközponton az új képviselőtestület tagjai sorában a dolgozó parasztok és parasztasszonyok között helyet foglaltak a gépialomás küldöttei is. Tóth Ferenc elvtárs jegyző szavai után Tandari Jánosné elvtársnő terjesztette elő a javaslatot a jelölő bizottság részéről. Az előterjesztést itt is általános helyeslés fogadta. Így lett Somogyi János a bíró, helyettese Kiss Istvánné, a pénztáros Tanács Andrá, községam pedig Kószó Vince.

Alsóközpont községgé alakulása alkalmából a nevét is megváltoztatta és ezennél Mórahalom nagyközség néven szerepel. Örömmel fogadta a képviselőtestület minden tagja Rigó Antal elvtárs gépialomásvezető javaslatát, hogy Rákosi elvtársnak küldjenek köszönetet az új vezetőség ünnepélyes megválasztásáról. Üdvözlő táviratot küldtek ezenkívül Kádár János elvtársnak is.

A forró lelkesedés szeretetével éltették valamennyien Sztálin és Rákosi elvtársakat, akiknek egyre szebbé váló életüket köszönhetik az új nagyközség, Mórahalom dolgozói is.

A lengyelkápólnai választás eredményeként Bóka Ferenc lett a bíró, Simics Ferencné a másodbíró, Gárgyán Antal a pénztáros, Király János pedig a községam.

Mind a nyolc községgé alakult tanyaközponton dolgozó parasztok és parasztasszonyok foglaltak el helyüket az új vezetőségben. A Párt vezetésével, az ő munkájuk lesz a biztosítéka, hogy ezek az új községek valóban a felemelkedés útján haladjanak tovább.